

Ewangelia na sobotę: Odpoczynek apostołów

Komentarz do Ewangelii z soboty 4 tygodnia okresu zwykłego. «Pójdźcie wy sami osobno na pustkowie i wypocznijcie nieco».

Odpoczynek apostołów to czas potrzebny, aby przebywać sam na sam z Jezusem.

Ewangelia (Mk 6, 30-34)

Apostołowie zebrali się u Jezusa i opowiedzieli Mu wszystko, co działali i czego nauczali. A On rzekł do nich: «Pójdźcie wy sami osobno na pustkowie i wypocznijcie nieco».

Tak wielu bowiem przychodziło i odchodziło, że nawet na posiłek nie mieli czasu.

Odpłynęli więc łodzią na pustkowie, osobno. Lecz widziano ich odpływających. Wielu zauważyło to i zbiegli się tam pieszo ze wszystkich miast, a nawet ich wyprzedzili. Gdy Jezus wysiadł, ujrzał wielki tłum. Zlitował się nad nimi, byli bowiem jak owce nie mające pasterza. I zaczął ich nauczać o wielu sprawach.

Komentarz

Apostołowie wracają z misji powierzonej im przez Pana. Po kilku tygodniach głoszenia i uzdrawiania chorych, możemy sobie wyobrazić, z jakim entuzjazmem opowiadali Mistrzowi o obfitych owocach swojej pracy. Łukasz mówi nam, że

uczniowie wysłani przez Jezusa
„wrócili (...) z radością” (Łk 10,17).

Jest to doświadczenie w życiu
chrześcijan wszystkich czasów:
kontemplować cuda, czasem ukryte,
których Bóg dokonuje przez te
biedne narzędzia, jakimi jesteśmy.

Jezus chętnie słuchał apostołów,
którzy opowiadali o swoich
przygodach w miastach i wioskach
Palestyny, a widząc ich zmęczenie,
zapropomował im, aby poszli i
odpoczęli przez jakiś czas.

Z pewnością ten odpoczynek, który
nie był jedyny w tych latach, polegał
na konkretnym planie, na spacerze,
na specjalnym posiłku, może z
dobrym winem. Ale przede
wszystkim chodziło o bycie sam na
sam z Panem, o spotkanie z Nim.

Ewangelia Łukasza mówi nam, że
pewnego dnia Jezus „modlił się na
osobności, a byli z Nim

uczniowie” (Łk 9, 18). Jest to ciekawy fragment, ponieważ pokazuje nam Pana dzielącego się z uczniami samotnością. Dla tych, którzy starają się żyć w obecności Boga, nie ma czegoś takiego jak całkowita samotność, ponieważ zawsze jesteśmy z Nim. „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię”. (Mt 11, 28).

To przypomina nam, że prawdziwy odpoczynek, konieczny, a czasem niezbędny, nie może być egoistyczny, izolujący, ponieważ oznacza zawsze relację, z Bogiem i z innymi.

Przybywszy ze swymi apostołami do miejsca odpoczynku, Jezus ponownie spotyka tłum, który nieustannie za Nim podążał, „lituje się nad nimi” i zaczyna ich nauczać wielu rzeczy.

Krótką podróż Dwunastu z Mistrzem była prawdziwą lekcją stylu życia apostoła Chrystusa, który według św.

Josemaríi przejawia się w trzech „symptomach”: „pragnieniu obcowania z Nauczycielem, stałej trosce o dusze, wytrwałości, której nic nie osłabi” (*Droga*, nr 934).

Giovanni Vassallo // Zdjęcie:
Leonie Fahjen - Pexels

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/sobota-4zwykly/> (23-02-2026)